

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 23	Utgitt 20 juni	1935
--------	----------------	------

Skrivelse fra Socialdepartementet.

7 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med en del redaksjonelle endringer Sørums herredstyes beslutning i møte 30 april 1935 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Sørums herred, Akershus fylke.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 8 juli 1935, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Den nye vedtekt lyder så:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 18,30 til kl. 8.

Lørdager kan holdes åpent til kl. 20.

I juni, juli og august kan på fredager holdes åpent til kl. 20. I disse måneder lukkes på lørdager kl. 17.

1 og 17 mai holdes helt lukket.

Jul-, påske- og pinseaften lukkes kl. 17.

På hverdager i tiden fra og med 15 til og med 22 desember samt mandag, tirsdag og onsdag i påskeuken gjelder ingen lukningsregler.

§ 2. På søn- og helligdager holdes lukket hele dagen.

§ 3. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt efter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 4. Overtredelse av disse bestemmelser straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

7 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Hol herredstyes beslutning i møte 21 mai 1935 om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Hol herred, Nordland fylke.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 8 juli 1935,

7 juni. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde.

Den nye vedtekt lyder så:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal med de i §§ 2 og 3 nevnte undtagelser holdes lukket således:

I. På hverdager: Fra og med første mai til og med 30 mai fra kl. 20 til kl. 8. Fra og med 1 juni til og med 31 august fra kl. 19 til kl. 8. Fra og med 1 september til og med 15 januar fra kl. 20 til kl. 8. Dog kan fra og med 15 desember til og med 23 desember holdes åpent til kl. 21. Julaften, nyttårsaften samt pinseften lukkes kl. 17. 1 mai og 17 mai lukkes kl. 12 og St. Hans aften kl. 18.

II. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2. Utsalgssteder, herunder kiosker, hvor der bare selges aviser og tidsskrifter, fersk frukt, chokolade, sukkertøi, tobakker, cigaretter og fyrstikker, samt utsalgssteder for melk og fløte kan i de i § 1 nevnte tidsrum på hverdager holdes åpne til kl. 22.

På søn- og helligdager holdes de åpne fra kl. 17 til kl. 21. 1. nyttårsdag, 1. påskedag, 1. pinsedag og 1. juledag holdes helt lukket.

§ 3. For tiden fra og med 16 januar til og med 30 april gjelder følgende bestemmelser:

I. På hverdager tillates alle utsalgssteder å holde åpent til enhver tid av døgnet.

II. På søn- og helligdager tillates alle utsalg å holde åpent (1. påskedag undtatt) fra kl. 17 til kl. 20.

§ 4. I lukningstiden må kunder ikke innlates. De som er kommet inn før lukningstid, kan ekspederes etter lukningstid.

§ 5. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

11 juni. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Stavanger bystyres beslutning i møte 31 mai 1935 om forandring av § 1 post 2 i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder, således at § 1 post 2 for fremtiden får følgende ordlyd: «I tiden fra og med 15 juni til og med 15 august lukkes kl. 18.»

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 15 juni 1935 å regne.

Vedtektens § 1 skal efter forandringen lyde så:

§ 1. Utsalgssteder, for hvilke der ikke er gitt særregler i nærværende vedtekts §§ 2, 3, 4 og 5, skal på hverdager

holdes lukket fra kl. 19 (7 em.) til kl. 8 (fm.) dog med følgende undtagelser:

- 1) 17 mai holdes lukket hele dagen.
- 2) I tiden fra og med 15 juni til og med 15 august lukkes kl. 18 (6 em.).
- 3) De siste 8 hverdager før julaften kan holdes åpent til kl. 20 (kl. 8 em.).
- 4) Julaften lukkes kl. 16 (4 em.).

På søn- og helligdager holdes helt lukket.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

11 juni.

1. Med hjemmel i § 44 i lov av 20 mai 1899 angående jakt og fangst, jfr. kongelig resolusjon av 25 september 1931, fastsettes jakttiden for ærfugl i Aust-Agder fylke til tiden fra og med 1 desember til og med 15 mars.

2. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1939.

3. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

11 juni.

I medhold av lov av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk — jfr. kongelig resolusjon av s. d. — har Landbruksdepartementet under 11 juni 1935 fastsatt følgende fiskeriregler for Håelven og Hitterelvens vassdrag innen bergstaden Røros, Sør-Trøndelag fylke:

I. For Håelven fra Røros Landsogns grense til dens utløp i Rismosjøen:

a. Det skal til enhver tid til fangst av fisk være forbudt å benytte demning, sløe, ruse, lyster eller noe annet med spiss eller krok forsynt redskap, som ikke er beregnet på å slukes av fisken, og bundne redskaper av enhver art. Fra forbudet er undtatt håv som alene benyttes som hjelperedskap.

b. I tiden fra og med 10 september til og med 31 oktober er all fangst av fisk forbudt.

II. For Hitterelvens vassdrag fra grensen mot Røros Landsogn til elvens utløp i Håelven skal gjelde samme bestemmelser som nevnt under punkt a. og b. for Håelvens vassdrag.

Undtatt herfra er Hittersjøen og Stikkelsjøen, hvor det utenom fredningstiden er tillatt å benytte bundne redskaper med en maskevidde ikke under 35 mm målt fra knutes til knutes midtpunkt i våt tilstand. Dog kan not eller drivgarn og lignende redskap ikke benyttes.

III. Disse bestemmelser trer i kraft 1 juli 1935 og blir gjeldende inntil videre.

11 juni. Fra samme tid opheves kongelig resolusjon av 8 februar 1868 forsåvidt angår bergstaden Røros.

IV. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

11 juni. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk — jfr. kongelig resolusjon av s. d. — har Landbruksdepartementet under 11 juni 1935 fastsatt følgende fiskeriregler for Støren herred, Sør-Trøndelag fylke:

1. All fangst av ferskvannsfisk skal være forbudt fra og med 5 september til og med 31 oktober i alle herredets vann, bekker og elver.

2. Bundne redskaper som anvendes til fangst av ørret eller rør, skal ha en maskevidde av minst 30 mm mellom knutene i våt tilstand.

3. I vann eller bekker som danner grense mot naboherred skal disse regler kun være gjeldende forsåvidt tilsvarende regler er fastsatt for dette.

4. Disse regler trer i kraft 5 september 1935 og forblir gjeldende inntil videre.

5. Overtredelse av reglene er belagt med straff.

12 juni. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk — jfr. kongelig resolusjon av s. d. — har Landbruksdepartementet under 12 juni 1935 fastsatt følgende fiskeriregler for Modum herred, undtatt Tyri-fjorden samt Henåen og Langsjøelven, Buskerud fylke:

1. Til fangst av fisk er det forbudt å benytte:

a. Oter.

b. Lyster eller annet med spiss eller krok forsynt redskap som ikke er beregnet på å slukes av fisken.

c. Fiskemåter som krever bruk av ildslys eller annet kunstig lys.

d. Alle slags nøter.

e. Bundne redskaper med mindre maskevidde enn 36 mm i våt tilstand. Fra denne bestemmelse er undtatt teiner til fangst av abbor, gjedde og ål.

2. Innløp til elv eller vann må ikke stenges med redskaper som hindrer fiskens frie gang. I elv eller bekk må intet redskap utsettes således at det sperrer mer enn halve elvens eller bekkens bredde. Redskaper som er anbragt fra motsatte bredder skal være minst 10 m fra hverandre.

3. Fra 1 oktober til 15 desember, datoene medregnet, skal alt fiske være forbudt.

4. Når reguleringsdammen ved Tyrifjordens utløp er 12 juni. helt satt, skal alt fiske, undtagen stangfiske med flue og naturlig agn, være forbudt i Drammenselven mellom reguleringsdammen og Bergsjø.

5. Disse regler trer i kraft 1 juli 1935 og forblir gjeldende inntil videre. Fra samme tid opheves kongelig resolusjon av 29 juni 1917 forsåvidt angår de strekninger av Modum herred for hvilke det ved nærværende bestemmelse er fastsatt fiskeriregler.

6. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

12 juni.

I medhold av lov av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk — jfr. kongelig resolusjon av s. d. — har Landbruksdepartementet under 12 juni 1935 fastsatt følgende fiskeriregler for Nore herred, Buskerud fylke:

1. Det er til enhver tid forbudt å bruke:

- a. Oter.
- b. Lyster eller noe annet med spiss eller krok forsynt redskap som ikke er beregnet på å slukes av fisken.
- c. Fiskemåter som krever ildslys eller annet kunstig lys.
- d. Bundet redskap eller redskap av stivt materiale med mindre masker eller spileavstand enn 40 mm i våt tilstand. Maskestørrelsen måles fra knute til knute. Herfra undtas håv samt hjelperedskap under annet fiske. I vann hvor der er både røie og ørret, skal maskevidden og spileavstanden være minst 30 mm i våt tilstand. For Tunhovdsfjordens vedkommende skal maskevidden være minst 32 mm i våt tilstand. I vann hvor det kun er røie, samt i øvre og nedre Veavatn ved Natten seter gjelder ingen fredningsbestemmelser. I rene ørretvann er ethvert fiske forbudt fra og med 25 september til og med 24 oktober.
- e. Krokfanget ørret under 25 cm fra snute til enden av midtstrålene i halefinnen skal settes ut igjen.
- f. Intet fiskeredskap må utsettes således at det sperrer mere enn halve bekkens eller elvens bredde ved almindelig sommervannstand.

2. Disse regler trer i kraft 1 juli 1935 og forblir gjeldende inntil videre dog ikke lenger enn til 1 juli 1940.

3. Ved disse reglers ikrafttreden opheves kongelig resolusjon av 9 mars 1882 og kongelig resolusjon av 28 november 1893 om fiskeriregler for Nore herred.

4. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

12 juni. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk — jfr. kongelig resolusjon av s. d. — har Landbruksdepartementet under 12 juni 1935 fastsatt følgende fiskeriregler for Stjørna herred i Sør-Trøndelag fylke:

1. All fangst av fisk, undtagen med stang, skal være forbudt fra og med 1 september til og med 31 oktober i alle herredets vann, elver og bekker. Dog skal det natt til tirsdag og natt til lørdag i hver uke være adgang til å sette garn.

2. Det er til enhver tid forbudt å bruke:

- a. oter eller lignende i bevegelse værende rekke krokredskaper,
- b. lyster,
- c. teine av kvist eller vidje.

3. Bundne redskaper, som anvendes til fangst av ørret eller rør, skal ha en maskevidde av minst 30 mm mellem knutene i våt tilstand.

4. I vann eller elver og bekker, som danner grense mot naboherred, skal disse regler kun være gjeldende forsåvidt tilsvarende regler er fastsatt for dette.

5. Disse regler trer i kraft 1 juli 1935 og forblir gjeldende inntil videre. Fra samme dag opheves de av Landbruksdepartementet under 15 juni 1931 fastsatte fiskeriregler for Stjørna herred.

6. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

13 juni. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Flakstad herredstyre, Nordland fylke, i møter 9 januar og 15 mars 1933 og 15 og 16 mai 1935 vedtatt beslutning om ny politivedtekt for herredet.

Politivedtekten har følgende ordlyd:

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i denne vedtekt regnes enhver vei, sti, adkomst, kai, offentlig plass og anlegg eller lignende som er almindelig beferdet eller bestemt for almindelig ferdsel, eller i umiddelbar nærhet av offentlig vei må oppløp eller sammenstimling av folk, slagsmål, skrik, skrål, larmende, voldsom eller fornærmende adferd hvorved veifreden eller den offentlige orden forstyrres, ferdselen hemmes eller veifarende forulempes, ikke finne sted.

§ 2. Ved mineringsarbeider på eller i nærheten av offentlig vei må tilbørlig forsiktighet iakttas. 13 juni.

Ingen må på offentlig vei eller utover samme avfyre skytevåpen, avbrenne fyrverkerisaker, krutt eller eksploderende gjenstander av noget slag.

§ 3. Det er forbudt å la okser eller hester være på offentlig vei uten forsvarlig tilsyn eller gå løse i uinngjerdet havnegang støtende til offentlig vei. Det er likeledes forbudt å tjøre hester, okser eller andre kreaturer på eller så nær offentlig vei at de veifarende skremmes eller forulempes.

§ 4. Hunder som viser sig biske eller glupske eller har tilbøielighet til å forulempe mennesker eller dyr ved å gjøre eller fare mot dem, skal eieren eller besidderen være pliktig til å holde vekk fra offentlig vei, eller forsynt med forsvarlig munnkurv. Ingen må på offentlig vei hisse hunder på nogen eller undlate å tilbakeholde sin hund, når den i hans påsyn anfaller nogen. Hunden må ikke medbringes til offentlig gudstjeneste i kirken.

Det er forbudt å la tisper ferdes ute i løpetiden.

5. Rusdrikk må ikke fortæres eller søkes fortært på offentlig vei, på åpen tomt som støter dertil, eller i åpen farkost eller på dekk av farkost som ligger ved offentlig brygge. På samme steder er det forbudt å spille kort.

§ 6. Ingen må gi offentlige konserter, forestillinger eller opvisninger av den i lov av 22 mai 1875 omhandlede art uten tillatelse av politiet. Det skal forskuddsvis betales en avgift til herredskassen av fra kr. 5,00 til kr. 50,00 efter politiets nærmere bestemmelse for hver dag eller aften tillatelsen gjelder.

Politiet skal ha fri og uhindret adgang til sammenkomster som de nevnte og myndighet til å avgi bestemmelse sikende til oprettholdelse av orden og forebyggelse av offentlig krenkelse av sedeligheten og det kan i tilfelle forby eller stanse sammenkomsten.

Forestillinger, konserter og lignende i utelukkende vededig øiemed er fritatt for avgift.

§ 7. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke avholdes uten tillatelse av politiet, dersom der er adgang for en ubestemt krets av personer eller medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning.

§ 8. De i §§ 6 og 7 omhandlede tillatelser knyttes alltid til en bestemt person, som er ansvarlig. Denne er pliktig til å etterkomme de regler som politiet måtte foreskrive til ordenens oprettholdelse og publikums betryggelse og har uten

13 juni. utgift for det offentlige å foreta det som politiet finner nødvendig i så måte.

§ 9. Barn under 14 år som på egen hånd streifer om på offentlig vei, herunder også offentlig forsamlingslokale, efter klokken 20 i vinterhalvåret (1 oktober—31 mars) eller efter klokken 22 i sommerhalvåret, kan av politiet vises eller bringes hjem. Foreldre og foresatte har å sørge for at småbarn som er under deres varetekt og som ferdes på offentlig vei, er under tilbørlig tilsyn.

§ 10. Det er uvedkommende forbudt å bortta eller flytte de til offentlig nytte eller pryð bestemte innretninger eller gjenstander såsom gatelykter, benker, innhegninger og lignende. På offentlig vei anbragte lykter eller lysinnretninger må ingen uvedkommende tende eller slukke.

§ 11. Når nogen undlater, hvad der ifølge denne vedtekt påhviler ham, kan politiet foranstalte det utført eller treffe fornøden foranstaltning til å hindre, at forsømmelsen avstedkommer skade. Omkostningene derved utredes av den skyldige.

§ 12. Forseelse mot disse vedtekter og mot de i henhold til samme gitte bestemmelser straffes overensstemmende med straffelovens § 339, 2, forsåvidt de ikke rammes av strengere straffebud.

13 juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes de av Oslo bystyre i møte 25 april 1935 vedtatte vedtekter for bebyggelse av eiendommene langs Henrik Ibsens gates nordside mellem Grubbegaten og Mariboes gate samt kvartalet mellem Møllergaten, Hospitalsgaten, Grubbegaten og Henrik Ibsens gate i Oslo.

Vedtektene lyder så:

1. Bygningene skal opføres til den høide for overkant hovedgesims (fasadeveggs øvre avslutning) som er vist på skjema godtatt av reguleringsrådet 28 juni 1934.

§ 2. På samtlige eiendommer undtagen den som vender mot Grubbegaten skal der over hovedgesimsen og innenfor en linje som danner 60° vinkel med horisontalen, opføres en loftsetasje. Dennes overkant skal ligge 3,5 m over hovedgesimsens overkant.

Taket mellem hovedgesimsen og den tilbaketrukne loftsetasje skal være flatt. Taket for øvrig skal være flatt eller ha en hellingsvinkel av maksimum 10°.

3. Bygningenes ytre skal være i det vesentlige i overensstemmelse med hinannen, utført i nogenlunde ensartede materialer og farve og med harmoniserende arkitektur.

4. Fra disse vedtekter kan reguleringsrådet eller, hvor loven krever det, bygningsrådet under iakttagelse av bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Oslo tillate undtagelser i tilfelle hvor særlige grunner taler derfor. 13 juni.

Lov i henhold til konvensjon mellem Norge og Finnland om fløtning i Pasvik av 14 februar 1925. 14 juni. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 1 juni 1935 sålydende:

§ 1. Staten har enerett til å motta til fløtning og til å fløte trevirke i Pasvik nedenfor grenselinjen mellom røsene 359 og 360.

Kongen eller den han bemyndiger kan overdra fløtningsretten for bestemt tid.

§ 2. For fløtningen kan opkreves et vederlag som er tilstrekkelig til å dekke:

1. Omkostningene ved fløtningen, mottagelsen og avleveringen av trevirket.
2. Renter og amortisasjon av anleggsomkostningene.

Dersom fløtningsretten overdras til et selskap, kan dette gis rett til å ta et vederlag som skaffer det en rimelig årlig fortjeneste, dog ikke over 10 pct. av den innbetalte grunnkapital.

§ 3. De i § 2 omhandlede beløp skal erlegges forskuddsvis. Den som utøver fløtningsretten, kan tilbakeholde virke som er i hans besiddelse inntil betaling skjer, og om fornødent søke dekning ved salg av virket. Salget kan foretas underhånden eller ved offentlig auksjon.

§ 4. Bestemmelsene i sjette kapitel av loven om vassdragenes benyttelse m. v. av 1 juli 1887 skal ikke gjelde for den del av Pasvik som omhandles i § 1.

§ 5. Kongen kan fastsette bestemmelser om fløtning i den del av Pasvik som danner riksgrense.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14 juni 1935.

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard
kst.

14 juni. Lov om forandring i skattelov for landet
Nr. 2. av 18 august 1911.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 1 juni 1935 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 26. Første ledd.

Formues- og inntektsskatt kan ikke pålegges:

a—h og l—r uforandret.

i. Kirker, kirkesamfund, menigheter og milde stiftelser.

k. Selskaper og innretninger, som ikke har erhverv til formål, såsom videnskapsselskaper, kunstforeninger, museer, soldathjem på ekserserplassene, fiskerhjem og selskapelige klubber.

Dersom institusjoner av den under bokstav i og k nevnte art — soldathjem på ekserserplassene og fiskerhjem undtatt — driver økonomisk virksomhet — derunder også bortleie av fast eiendom, som delvis benyttes til eget bruk — blir den deri nedlagte formue og den derav vunne inntekt å beskattede overensstemmende med skattelovens almindelige regler. Det samme gjelder kirker, kirkesamfund og menigheter forsåvidt angår økonomisk virksomhet som ligger utenfor det egentlige kirkelige eller forsorgsmessige arbeide.

§ 35. Opstår der tvist om, i hvilket distrikt en skattepliktigs formue eller inntekt efter reglene i nærværende kapitel blir å beskattede, skal vedkommende regjeringsdepartement endelig avgjøre tvisten, hvis de pågjeldende kommuner stiller forlangende derom og den skattepliktige samtykker i sådan avgjørelse eller skattens innbetaling er påbegynt. Departementets kjennelse skal begrunnes, forsåvidt grunnene antas å ha betydning utover den foreliggende sak.

Kongen kan treffe bestemmelse om, at en sparebanks kommuneskatt, hvor banken er felles for flere kommuner, skal fordeles mellem disse i et bestemt forhold, når kommunestyret i en eller flere av kommunene beslutter å andra om det, og det i betraktning av hver enkelt kommunes interesser i banken anses rimelig, at sådan fordeling finner sted.

Under forbehold av gjensidighet kan Kongen med Stortingets samtykke ved overenskomst med fremmed stats regjering innrømme sådan lempning i beskatning av formue og inntekt efter nærværende lov, at dobbeltbeskatning helt eller delvis undgås.

Efter begjæring av vedkommende kommunestyre og an- 14 juni.
befaling av Riksskattestyret kan Kongen med annet lands Nr. 2.
regjering slutte overenskomst om fastsettelse av spesielle
regler for beskatningens fordeling mellom Norge og det
fremmede land, når en næring drives under sådanne for-
hold, at vedkommende av inntekten er skattepliktig i begge
land.

§ 45. Første ledd.

Underskudd, som fremkommer i en næring eller virk-
somhet, når utbyttet beregnes efter reglene i forrige og de
etterfølgende paragrafer, så vel som tap, der er lidt ved av-
hendelse av sådan art som omhandlet i § 43, kan fordres
fradratt utbyttet av den skattepliktiges andre næringer eller
inntektskilder. For kommuneskattens vedkommende gjelder
dog dette kun forsåvidt vedkommende er skattepliktig i
samme distrikt. Underskudd som fremkommer ved drift av
sådanne faste eiendommer og anlegg som er omhandlet i § 22,
første ledd, kommer bare for en halvdel til fradrag i inntekten
i Norge og for kommuneskattens vedkommende bare i det
distrikt hvor inntekt av vedkommende eiendom eller anlegg
efter gjeldende regler vilde komme til beskatning.

§ 47. Nytt tredje ledd.

Når opdress av sølvrev eller andre pelsdyr drives av en
enkelt eier eller av flere personlig ansvarlige andelseiere,
regnes inntekt ved salg av pelsdyr eller skinn for oppebåret
i det år, da salget fant sted eller skinnen blev markedsført,
selv om betalingen inngår senere. Dyr eller skinn regnes
som solgt for deres antatte verdi, når de blir overført til en
annen kommune eller når skinn blir tatt til eget bruk. For
øvrig regnes tilvekst av dyr ikke som inntekt.

§ 116. Tredje, fjerde og femte ledd.

Samme virkning som deposisjon efter nærværende para-
graf har det at trekk for skatt til et distrikt er begynt over-
for en skattepliktig i henhold til § 114. Søkes innfordring
av skatt til et annet distrikt derefter iverksatt, må den skatte-
pliktige snarest mulig gi kommunekassereren i det distrikt
som først har begynt trekk, underretning om at han også
er lignet i det annet distrikt.

Når deposisjon har funnet sted eller underretning som
i foregående ledd nevnt er gitt kommunekassereren, må denne
snarest mulig underrette kommunekassereren i det annet
distrikt eller de andre distrikter hvor ligning er foregått. Så-
fremt nogen annen kommune derefter gjør krav på det hele
eller nogen del av det deponerte beløp — i tilfelle den ilig-
nede skatt — må søksmål være reist mot den kommune innen

14 juni. hvilken depositionsjon har funnet sted eller hvor trekk er begynt, senest innen 6 måneder efterat underretning er mottatt om depositionsjon eller påbegynt skattetrekk. I tilfelle av at voldgiftsavgjørelse i henhold til § 35 er begjært og departementet avslår å avsi voldgiftskjennelse, står adgangen til å anlegge søksmål vedkommende kommune åpen i 3 måneder, efterat den har mottatt meddelelsen om departementets avslag.

Når den skattepliktige erholder tilbakebetalt, hvad han ikke plikter å erlegge i skatt, kan han gjøre krav på 5 pct. årlig rente av det tilbakebetalte beløp for den tid, hvori det har vært deponert.

II.

Av denne lovs bestemmelser trer § 35 og § 116 i kraft 1 juli 1935.

§ 45 og § 47 trer i kraft 1 januar 1936 og anvendes første gang ved ligningen for 1936—1937.

Om fremgangsmåten ved overgang til bruk av de nye bestemmelser i § 47 gis nærmere forskrifter av Riksskattestyret.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard
kst.

14 juni. **Lov om forandring i skattelov for byene**
Nr. 3. av 18 august 1911.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 1 juni 1935 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 21. Første ledd.

Formues- og inntektsskatt kan ikke pålegges:

a—h og l—r uforandret.

i. Kirker, kirkesamfund, menigheter og milde stiftelser.
k. Selskaper og innretninger, som ikke har erhverv til formål, såsom videnskapsselskaper, kunstforeninger, museer, soldathjem på ekserserplassene, fiskerhjem og selskapelige klubber.

Dersom institusjoner av den under bokstav i og k nevnte art — soldathjem på ekserserplassene og fiskerhjem undtatt — driver økonomisk virksomhet — derunder også bortleie av fast eiendom, som delvis benyttes til eget bruk — blir den deri nedlagte formue og den derav vunne inntekt å beskattede overensstemmende med skattelovens almindelige regler. Det samme gjelder kirker, kirkesamfund og menigheter for såvidt angår økonomisk virksomhet som ligger utenfor det egentlige kirkelige eller forsorgsmessige arbeide.

§ 29. Opstår der tvist om i hvilket distrikt en skattepliktigs formue eller inntekt efter reglene i nærværende kapitel blir å beskattede, skal vedkommende regjeringsdepartement endelig avgjøre tvisten, hvis de pågjeldende kommuner stiller forlangende derom og den skattepliktige samtykker i sådan avgjørelse eller skattens innbetaling er påbegynt. Departementets kjennelse skal begrunnes, for såvidt grunnene antas å ha betydning utover den foreliggende sak.

Kongen kan treffe bestemmelse om, at en sparebanks kommuneskatt, hvor banken er felles for flere kommuner, skal fordeles mellom disse i et bestemt forhold, når kommunestyret i en eller flere av kommunene beslutter å andra om det, og det i betraktning av hver enkelt kommunes interesser i banken anses rimelig, at sådan fordeling finner sted.

Under forbehold av gjensidighet kan Kongen med Stortingets samtykke ved overenskomst med fremmed stats regjering innrømme sådan lempning i beskatning av formue og inntekt efter nærværende lov, at dobbeltbeskatning helt eller delvis undgås.

Efter begjæring av vedkommende kommunestyre og anbefaling av Riksskattestyret kan Kongen med annet lands regjering slutte overenskomst om fastsettelse av spesielle regler for beskatningens fordeling mellom Norge og det fremmede land, når en næring drives under sådanne forhold, at vedkommende av inntekten er skattepliktig i begge land.

§ 39. Første ledd.

Underskudd, som fremkommer i en næring eller virksomhet, når utbyttet beregnes efter reglene i forrige og de efterfølgende paragrafer, så vel som tap, der er lidt ved avhendelse av sådan art som omhandlet i § 37, kan fordres fradratt utbyttet av den skattepliktiges andre næringer eller inntektskilder. For kommuneskattens vedkommende gjelder dog dette kun, for såvidt vedkommende er skattepliktig i samme distrikt. Underskudd som fremkommer ved drift av sådanne faste eiendommer og anlegg som er omhandlet i § 17, første ledd, kommer bare for en halvdel til fradrag i

- 14 juni. inntekten i Norge og for kommuneskattens vedkommende bare
Nr. 3. i det distrikt hvor inntekt av vedkommende eiendom eller anlegg efter gjeldende regler vilde komme til beskatning.

§ 44. Nytt tredje ledd.

Når opdress av sølvrev eller andre pelsdyr drives av en enkelt eier eller av flere personlig ansvarlige andelseiere, regnes inntekt ved salg av pelsdyr eller skinn for oppebåret i det år, da salget fant sted eller skinnen blev markedsført, selv om betalingen inngår senere. Dyr eller skinn regnes som solgt for deres antatte verdi, når de blir overført til en annen kommune eller når skinn blir tatt til eget bruk. For øvrig regnes tilvekst av dyr ikke som inntekt.

§ 108. Tredje, fjerde og femte ledd.

Samme virkning som deposisjon efter nærværende paragraf har det at trekk for skatt til et distrikt er begynt overfor en skattepliktig i henhold til § 106. Søkes innfordring av skatt til et annet distrikt derefter iverksatt, må den skattepliktige snarest mulig gi kommunekassereren i det distrikt som først har begynt trekk, underretning om at han også er lignet i det annet distrikt.

Når deposisjon har funnet sted eller underretning som i foregående ledd nevnt er gitt kommunekassereren, må denne snarest mulig underrette kommunekassereren i det annet distrikt eller de andre distrikter hvor ligning er foregått. Såfremt nogen annen kommune derefter gjør krav på det hele eller nogen del av det deponerte beløp — i tilfelle den ilignede skatt — må søksmål være reist mot den kommune innen hvilken deposisjon har funnet sted eller hvor trekk er begynt, senest innen 6 måneder efterat underretning er mottatt om deposisjon eller påbegynt skattetrekk. I tilfelle av at voldgiftsavgjørelse i henhold til § 29 er begjært og departementet avslår å avsi voldgiftskjennelse, står adgangen til å anlegge søksmål vedkommende kommune åpen i 3 måneder, efterat den har mottatt meddelelsen om departementets avslag.

Når den skattepliktige erholder tilbakebetalt, hvad han ikke plikter å erlegge i skatt, kan han gjøre krav på 5 pct. årlig rente av det tilbakebetalte beløp for den tid, hvori det har vært deponert.

II.

Av denne lovs bestemmelser trer § 29 og § 108 i kraft 1 juli 1935.

§ 39 og § 44 trer i kraft 1 januar 1936 og anvendes første gang ved ligningen for 1936—1937.

Om fremgangsmåten ved overgangen til bruk av de nye 14 juni.
bestemmelser i § 44 gis nærmere forskrifter av Riksskatte- Nr. 3.
styret.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14 juni 1935.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard

kst.

Lov om fangst av bardehval.

14 juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 4.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 13 juni
1935 sålydende:

§ 1. Bestemmelsene i denne lov gjelder fangst av barde-
hval — vågehval undtatt — drevet av norsk statsborger eller
norsk selskap.

Norsk rederi som utleier — innenlands eller utenlands
— kokeriskib til hvalfangst, er ansvarlig for at fangsten ikke
drives i strid med denne lov.

§ 2. Enhver som akter å drive sådan fangst eller å ut-
leie kokeriskib til sådan fangst, skal annelde dette til ved-
kommende regjeringsdepartement. Anmeldelsen skal inne-
holde de opplysninger som departementet bestemmer.

§ 3. Det er forbudt å fange:

- a. Retthvaler (glatthvaler eller sletthvaler (Balaenidae)).
- b. Hunnhval som følges av unge.
- c. Hval under en av vedkommende regjeringsdepartement
fastsatt størrelse.

§ 4. Kongen kan:

- a. forby fangst av hval innen bestemte farvann.
- b. begrense fangsttiden til bestemte tidsrum av året. Disse
tidsrum kan være forskjellige for de forskjellige fangst-
felter.
- c. begrense produksjonen, samlet eller for hvert enkelt sel-
skap, eller for hvert enkelt kokeri.
- d. begrense fangst- og produksjonsmateriellet.
- e. forby norske borgere eller innvånere av riket, eller nor-
ske selskaper, å medvirke til eller delta i sådan fangst
av bardehval som ikke er underkastet eller er tilknyttet
forpliktelse til gjennomførelse av like så strenge fred-
ningsbestemmelser og regulerende bestemmelser som de
til enhver tid gjeldende i henhold til denne lov.

14 juni. § 5. Kongen kan fastsette nærmere forskrifter for all
Nr. 4. fangst som omhandles i denne lov, og for tilvirkningen av fangsten, samt for kontrollen. Disse forskrifter kan påby full utnyttelse av hvalen.

Det påhviler alle som er ansvarlige for driften — herunder også fangstbestyreren — å søke gjennomført den mest mulig effektive utnyttelse av all skutt hval.

§ 6. Skytter og mannskap på hvalbåter må ikke forhyres således at godtgjørelsen for deres fangstvirksomhet utelukkende er avhengig av antallet av skutte hval. Kongen kan kreve sikkerhet for mannskapenes tilgodehavende.

§ 7. Kongen kan bestemme at der av all fangst som inngår under denne lov, skal erlegges en avgift av inntil 20 øre pr. fat (å 170 kg) produsert olje. Avgiften skal i så fall etter Kongens nærmere bestemmelse anvendes til videnskape- lig forskning eller praktiske undersøkelser av interesse for norsk hvalfangst og til dekning av utgiftene ved kontrollen med denne lovs overholdelse. Avgiften betales til vedkommende regjeringsdepartement etter dette departements nærmere bestemmelse.

Kongen kan i særlige tilfelle eftergi avgiften.

§ 8. Kongen kan utferdige nærmere regler for kontrollen med overholdelsen av denne lov og herunder pålegge de i § 1 nevnte firmaer og selskaper samt de i samme paragraf nevnte kokeriskibers rederier å la vedkommende kokeriskib medta offentlig kontrollør.

§ 9. Det skal inntil 1 juli 1940 være forbudt uten samtykke av Handelsdepartementet ved frivillig salg eller ved tvangssalg å overdra hvalbåt eller skib som er innredet som kokeri for hvalfangst, og som er innført i det norske skibsregister, til nogen som efter § 1 i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 ikke kan eie norsk skib. På samme måte er det forbudt å overdra part i sådanne skib eller aksje i selskap som eier sådanne skib, til nogen som ikke kan eie norsk skib, såfremt overdragelsen vil medføre at skibet ophører å være norsk.

§ 10. Overdragelse i strid med § 9 må ikke registreres, likesom skibet ikke må slettes av skibsregistret. Heller ikke må skib tilhørende et selskap utslettes av skibsregistret på grunn av en overdragelse av aksje i selskapet i strid med forbudet i § 9.

§ 11. Overtredelse av denne lov, eller av bestemmelser utferdiget i kraft av loven, straffes med bøter eller fengsel i inntil 6 måneder. Det samme gjelder medvirkning.

Ulovlig gjort fangst eller dens verdi kan inndras til fordel for statskassen. Inndragningen kan også skje hos den på hvis vegne den skyldige har handlet.

§ 12. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig opheves lov om fangst av bardehval av 21 juni 1929 med tilleggslover av 30 juni 1932 og 26 juni 1934. 14 juni.
Nr. 4.

De bestemmelser som er utfærdiget i henhold til forannevnte lov av 21 juni 1929 med tilleggslover vedblir å gjelde inntil de ved bestemmelser i henhold til den nye lov opheves eller forandres.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14 juni 1935.

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

M. Hofgaard
kst.

Kongelig resolusjon.

14 juni.

1. Med hjemmel i § 18 i lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter m. v. således som denne lyder efter tilleggslov av 11 juli 1919, bestemmes at reparasjonsarbeide på skib med oljetanker opføres på den i paragrafen nevnte liste.
2. Med hjemmel i samme paragraf fastsettes følgende skjerpene bestemmelser:

Reparasjonsarbeide må ikke settes i gang i oljetank, pumperum, kofferdammer eller andre rum, som det kan ha samlet sig gass i, før det foreligger gasscertifikat utfærdiget av kyndig kjemiker.

Nærmere regler for igangsetning av reparasjonsarbeide på skib med oljetanker og skjema for sertifikat fastsettes av Socialdepartementet.

Kongelig resolusjon.

14 juni.

- I. § 7 i de ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 fastsatte almindelige forskrifter om tilvirkning og omsetning av næringsmidler m. v. endres i samhøve med et fremlagt utkast.
- II. Endringen trer i kraft 1 juli 1935.

Efter resolusjonens post I skal § 7 første ledd i de nevnte almindelige forskrifter herefter lyde så:

Andre konserveringsmidler enn koksalt, salpeter, sukker, alkohol, eddik må ikke tilsettes næringsmidler som skal utbys til salg eller omsettes, medmindre det er tillatt efter forskriftene for de enkelte næringsmidler. Røkning av næringsmidler med trerøk er dog tillatt. Fra bestemmelsen i første punktum kan departementet gjøre undtagelse for næringsmidler som der ikke er utfærdiget særskrift om.

14 juni. **Kongelig resolusjon.**

De arealgrenser som er nevnt i § 1, første og tredje ledd, i jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920, nedsettes for Gravvik herred, Nord-Trøndelag fylke, til 5 dekar.

Bestemmelsen trer i kraft straks.

14 juni. **Kongelig resolusjon.**

I. I medhold av § 6 i lov av 21 juli 1916 om foranstaltninger mot bipest m. v. erklæres Nesodden herred i Akershus fylke og herredene Mysen, Eidsberg, Aremark, Berg og Idd samt Halden by i Østfold fylke smittet av bipest.

II. I nevnte områder skal det ved siden av de bestemmelser som gjelder efter lovens § 6 videre være forbudt:

- a) å låne eller låne bort honningslynger eller å bruke felles slynge for flere bigårder.
- b) å bruke felles vokspresse eller i det hele å foreta voksmelting og vokspressing i fellesskap med andre biskjøttere.
- c) å omsmelte voks fra bikube i pestsmittet bigård. Sådanne ubrukbare vokstavler må nedgraves sammen med kalk.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

14 juni. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v., jfr. lov av 16 mai 1935, utferdiges nedenstående regler om innsamling og eksport av reinlav:

§ 1. All reinlav som eksporteres skal være undergitt offentlig kontroll.

§ 2. Den offentlige kontroll med eksport av reinlav og tillike med innsamling av den til eksport bestemte lav tilhører Landbruksdepartementet eller de av dette utsette kontrollører, som i nærvær av eksportøren eller dennes tillitsmann skal iverksette kontroll av eksportvaren på det sted hvorfra eksporten foregår, og forsyne forsendelsene med offentlig kontrollmerke.

Kontrollen av hver forsendelse skal skje ved én kontrollør, dersom ikke eksportøren eller hans tillitsmann fordrer at der skal være to kontrollører.

Tollmyndighetene skal påse, at lavforsendelsene til utlandet er godkjent for eksport av en av det offentlige utpekt kontrollør.

§ 3. Reinlav for eksport skal pakkes i sådan emballasje og på sådan måte som Landbruksdepartementet foreskriver.

§ 4. Ved pakning av eksportlav skal eksportøren sørge for at der under eksportkassens lokk innsettes et av departementet utferdiget pakningsmerke på hvilket pakkeren skriver sitt navn eller nummer og pakningsdagen. 14 juni.

Den ene ende av hver eksportkasse skal før pakningen være forsynet med vedkommende eksportørs merke. Disse merker skal være godkjent av departementet.

§ 5. Departementet kan utferdige nærmere regler for gjennomførelsen av kontrollen, likesom det kan dispensere fra foranstående bestemmelser.

§ 6. Overtredelse av disse regler er straffbar.

§ 7. Nærværende bestemmelser om innsamling og eksport av reinlav trer i kraft 1 juli 1935 og gjelder inntil videre.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

14 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Hol herredstyes beslutning i møte 13 mai 1935 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Hol herred, Buskerud fylke.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 1 juli 1935, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Den nye vedtekt har følgende ordlyd:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal med nedennevnte undtagelser holdes lukket på hverdager fra kl. 19 til kl. 8 og på søn- og helligdager samt 3. juledag hele dagen. Påske- og pinseaften samt jul- og nyttårsaften (når disse faller på hverdager) skal lukkes kl. 15. Den 17. mai lukkes kl. 13 når denne dag faller på hverdager.

§ 2. Utsalgssteder hvorfra kun selges baker- og konditorvarer samt melk og fløte, kan på søn- og helligdager samt 3. juledag holde åpent fra kl. 8 til 10. På nyttårsdag, langfredag, 1. påske-, 1. pinse- og 1. juledag holdes dog også disse utsalgssteder helt lukket.

På hverdager holder de lukket som i § 1 bestemt.

§ 3. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt efter lukningstid å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 4. Nærværende vedtekter får ikke anvendelse på utsalgssteder som kun forhandler aviser, tidsskrifter, reiselektüre, frimerker og skrivesaker.

§ 5. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter loven, kfr. straffelovens § 339, 2. ledd.

Oversettelse fra nynorsk *).

Lov nr. 13 av 7 juni 1935 om dyrevern.

Kap. 1.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Dyr skal behandles med omhu så de ikke utsettes for unødig lidelse.

§ 2. Eier eller besidder av husdyr eller den som på eierens eller besidderens vegne fører tilsyn med dyret, skal sørge for:

1. at dyret alltid får fornødent tilsyn og stell,
2. at dyret blir forsvarlig foret og får nok vann.

Eier eller besidder skal også sørge for at dyrets opholdsrum er forsvarlig.

Autorisert veterinær, polititjenestemann og medlem av dyrevernnævnd (kap. 2) skal alltid ha adgang til å undersøke husdyrenes opholdsrum og rummet som foret er i.

§ 3. Når det er på det rene at dyrets eier eller besidder, eller den som på disses vegne fører tilsyn med det, har overtrådt bestemmelsene i § 2, slik at dyret har lidt — eller lider — skal politiet, med hjelp fra dyrevernnævnden, foreta det som er nødvendig for å rette på forholdet. Det samme gjelder når det anses for overveiende sannsynlig at dyret vil få for lite for.

Politiet og dyrevernnævnden kan i den anledning iverksette nødvendig utbedring av opholdsrummene og skaffe det for som trenges, alt for dyreeierens eller besidderens regning. De kan også gi eieren eller besidderen påbud om innen en viss frist å redusere dyrenes antall. Besiddes dyrene av andre enn eieren, skal denne snarest mulig varsles om påbudet.

Efterkommes ikke påbudet innen fristens utløp, skal politiet sørge for at reduksjonen blir gjennomført.

§ 4. Dersom eieren eller besidderen ikke samtykker i forholdsreglene etter § 3, kan disse ikke iverksettes medmindre et flertall i dyrevernnævnden er enig i det. Reduksjon av besetningen eller foranstaltninger som medfører utgifter av vesentlig betydning for eieren eller besidderen, kan dog ikke gjennomføres medmindre dyrevernnævnden har fremsatt enstemmig forslag, som distriktsdyrlægen eller den statsansatte politidyrlege har erklært sig enig i. Utlegg som

*) Se Lovtid. 1ste avd. nr. 22. Oversettelsen er mottatt fra Landbruksdepartementet 17 juni 1935 og inntas i Lovtidende i henhold til bestemmelse i kongelig resolusjon av 7 juni 1935.

følger med forføininger efter disse bestemmelser kan inn-
drives hos eieren eller besidderen ved utpantning.

§ 5. Bare autorisert veterinær har rett til å gjøre ope-
rative inngrep eller på annen måte iverksette behandling av
dyr som volder noen særlig lidelse.

Dette gjelder ikke når det er særlig vanskelig eller ufor-
holdsmessig dyrt å skaffe autorisert veterinær; men veiled-
ning fra veterinær skal innhentes på forhånd hvis det ikke
faller urimelig vanskelig.

Bare autorisert veterinær har rett til å kastrere hester.
Det samme gjelder storfe og svin over 3 måneder og kjønns-
moden sau og geit.

Når dyr som ovenfor nevnt blir kastret, skal det an-
vendes total- eller lokalbedøvelse. Det samme gjelder ved
alle større smertefulle inngrep, når ikke medisinske hensyn
er til hinder.

Kongen kan utferdige nærmere bestemmelser om kastra-
sjon av tamrein og av dyr som efter denne lov kan kastreres
av andre enn autorisert veterinær.

§ 6. Når autorisert veterinær treffer på eller kalles til
et husdyr som er sykt eller er kommet til skade, og han har
undersøkt det og funnet at det ikke kan helbredes, og at
dyret må lide unødig hvis det skal leve, skal han sørge for
avliving.

Dyrets eier eller besidder kan kreve at spørsmålet om
avliving blir fremlagt til endelig avgjørelse for distrikts-
dyrlægen eller den statsansatte politidyrlege, eller, hvis ste-
det ligger utenfor offentlig dyrlægedistrikt, for nærmeste
distriktsdyrlæge. Eieren eller besidderen bærer alle omkost-
ninger. Distrikts- eller politidyrlegen må da straks tilkalles.
Krever også denne at dyret skal avlives, og nekter eieren
eller besidderen fremdeles å gjøre det, skal politiet sørge for
at dyret blir avlivet så snart som mulig.

Dersom politiet eller medlem av dyrevernnevnd får vite
om husdyr som antas å være i en sådan stilling som ovenfor
nevnt, skal det meldes til distriktsdyrlægen eller den stats-
ansatte politidyrlege. Denne skal da straks undersøke til-
fellet, og, om nødvendig, sørge for avliving, slik som nevnt
i denne paragraf. Statskassen bærer da utgiftene med dette.

§ 7. Treffer noen i skog eller mark på et husdyr som
er alvorlig sykt, skadet eller for øvrig hjelpeløst, skal han,
om han ikke kan yde den nødvendige hjelp, så snart som
mulig melde fra til eier, besidder eller politi.

Er tilstanden slik at det er klart at dyret ikke kan leve
eller helbredes, og det er nødvendig å avlive det på stedet
for å spare det for fortsatte lidelser, har den, som treffer

på dyret, rett til å avlive det, dersom han ikke innen rimelig tid kan få tak i eieren, besidderen eller politiet. Melding om avlivingen skal snarest sendes nærmeste politimyndighet.

§ 8. Hest som er over 20 år gammel må ikke selges eller kjøpes til annet enn slakt uten tillatelse fra dyrevernnævnden. Det samme gjelder hester som er så syke eller har så leie unoter at de er uskikket til bruk.

Bestemmelsene i første punktum gjelder ikke når hesten blir solgt sammen med gården der den hører til.

§ 9. Den som vanlig driver forretningsvirksomhet med å leie ut hester til arbeidsbruk, må ha tillatelse fra politiet (på landet fra lensmannen).

Vedkommende departement gir nærmere regler om kontrollen med utleiede hesters bruk og behandling.

§ 10. Det er forbudt:

1. å slå husdyr med staur, med rep eller rem forsynt med knuter, metall, pigger eller lignende, eller noe som kan settes i klasse med det som her er nevnt;
2. å bruke et dyr slik at påkjenningen blir for hard — enten fordi dyret åpenbart er for svakt, eller fordi det blir krevd mer av dyret enn det kan være rimelig å kreve av et dyr i den tilstand;
3. å bruke eller dressere dyr til fremvisninger, filmoptagelser eller lignende, dersom det gjør dyret noe videre vondt, eller er til skade for dyret;
4. å sette streng eller ring i trynet på grisen eller foreta annet inngrep som gjør vondt, med det formål å hindre dyret fra å rote i jorden,
5. å kastrere fjørfe;
6. å tvangsfore fjørfe i fetningsøiemed;
7. å ringe hopper for å hindre bedekning i beitetiden;
8. å oprette eller drive menasjeri;
9. å kupere halen på hest;
10. å bruke levende fisk til agn;
11. å veie eller transportere levende fisk som henger på stang, snor, krok og lignende, stukket gjennom eller inn i noen del av fiskens kropp;
12. å legge levende fisk eller krepsdyr i butikkvinduer;
Når dyr blir merket i øre, må ikke mer enn en tredjedel av øret fjernes.

Kongen kan gi nærmere forskrifter om kupering av hale og ører på dyr og om anbringelse av helle på hest.

Kap. 2.

Om dyrevernnnevnder.

§ 11. I hver kommune skal være en dyrevernnnevnd på 3 medlemmer.

Kommunestyret velger medlemmene med personlige varamenn for 3 år om gangen. Hvert år går ett av nevndens medlemmer ut, de 2 første år ved loddtrekning. Den som har vært med i nevnden i 3 år kan nekte å ta imot valg for de følgende 3 år. Om valgbarhet og om retten til å kreve sig fritatt for valg gjelder samme regler som for kommunevalg.

Til medlem av dyrevernnnevnden skal først og fremst velges personer som har praktisk skjønn på husdyrhold og på å stille med dyr.

§ 12. Dyrevernnnevnden skal hjelpe politiet med å påse at de gjeldende bestemmelser for dyrevern overholdes og treffe de forføyninger som det i det enkelte tilfelle er anledning til.

Ellers skal dyrevernnnevnden rette sig efter de almindelige eller særlige bestemmelser som Kongen, eller den han gir fullmakt til det, har gitt for arbeidet i nevnden.

§ 13. Dyrevernnnevnden skal føre bok over møtene sine. I den skal føres inn alle vedtak, med kort begrunnelse, og i tilfelle med erklæringer fra sakkyndige.

Møteboken skal være godkjent av ordføreren.

Kap. 3.

Forskjellige bestemmelser.

§ 14. Bestemmelsene i denne lov er ikke til hinder for at Kongen, eller den han gir fullmakt, kan tillate bestemte personer på dertil bestemte steder i videnskapelig øiemed å drive smertevoldende forsøk med dyr.

§ 15. Kongen kan gi de regler han finner nødvendig til gjennomføring av denne lov.

Likeledes kan Kongen gi almindelige regler for transport av dyr, om å benytte dyr til befordring av folk eller varer og om adgangen til å holde dyr i fangenskap.

Kap. 4.

Straffebestemmelser.

§ 16. Overtredelse av de bestemmelser som er gitt i eller med hjemmel i denne lov straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder. På samme måte straffes den som medvirker til sådan overtredelse.

I særlig grove tilfelle og i gjentakelsestilfelle kan den

dømte for alltid eller for en viss tid frakjennes retten til å ha, bruke og slakte husdyr og til å stille med husdyr i det hele.

Kap. 5.

Andre bestemmelser.

§ 17. Denne lov trer i kraft 1 oktober 1935. Fra samme dag opheves § 382 i den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 og siste ledd i § 15 i lov om den borgerlige straffelovs ikrafttreden av samme dag.

De bestemmelser som er gitt med hjemmel i disse lover, står ved makt inntil de blir endret eller ophevet ved bestemmelser utferdiget i medhold av denne lov.

Rettelse.

Side 503. I 15de linje nedenfra skal stå: 45×60 cm
istedenfor: 50×60 cm.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grendahl & Søn boktrykkeri. Oslo.